

РЕШЕНИЕ

№ 1409

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела П. Попова

при участието на секретаря Ирена М. Апостолова
като разгледа докладваното от Даниела П. Попова Гражданско дело № 20211100113063 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правна квалификация чл.49 от ЗЗД – за осъждане на ответника да заплати на ищеца суми /главница и лихви/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди (претърпени болки и страдания) следствие на инцидент, настъпил на 14.03.2021г. в гр.София.

В исковата молба се твърди, че на 14.03.2021 г., ищецът, при движение по бул.Ал.Стамболийски в гр.София се спънал в две неравни изпъкнали плочки, при което паднал и получил травматични увреждания.- счупване на китка и длан. Твърди, че изпитал болки и страдания, които оценява на 26 000 лева. Претендират се разноси по делото.

Ответната страна в отговора по исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, оспорва изцяло предявените искове – по основание и по размер с твърдения за несъответствие на размера на вредите с разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и съпричиняване на вреденосния резултат. Претендира разноси.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

От всички събрани по делото доказателства /писмени, гласни – показанията на свидетелите, които съдът не намира основание да не цени, и заключенията на допуснатите експертизи / безспорно се установява, че на 14.03.2021г. около 11.00 ч. ищецът Д. Т. се движел със съпругата си – св.Т.а, по тротоар на бул.Ал.Стамболийски, посока от пл.Възраждане към пл.Света Неделя, в гр.София. Внезапно ищецът се спънал

в счупени изпъкнали плочки на тротоара и паднал. При падането лявата му китка се подула. Очевидец на инцидента бел см.Стоянов, който отишъл да помогне на ищеца да се изправи.

След инцидента ищецът бил откаран в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов”, където е установено счупване на стилоидния израстък на лъчевата кост. Лекуван е с гипсова стабилизация за срок от 30 дни, като след свалянето ѝ провел физиотерапия.

При преглед, извършен на 16.09.2021г. са установени оплаквания от умерени болки в лява гривнена става, феномен на „пукане” при флексия и екстензия и силни болки в крайна фаза на флексия и екстенция. Предписано е медикаментозно и балнеосанаторно лечение.

От заключението на приетата по делото СМЕ се установява, че в резултат от инцидента, ищецът е получил счупване на шиловидния израстък на лъчевата кост на лявата предмишница, което по своя медикобиологичен признак съставлява трайно затруднение движението на левия горен крайник за срок повече от 30 дни. Вещото лице сочи, че към момента е налице състояние след счупване с напълно консолидирана фрактура. Субективните оплаквания от болки могат да се обяснят с наличие на калус, който се допира до сухожилие в същата област и причинява болки при движение в китката. Вещото лице сочи, че болките, които е изпитвал ищецът са били с интензивен характер първите дни и с постепенно затихващ характер и постепенно са намалявали, като са възможни последващи оплаквания при влошаване на времето.

От показанията на св. Т. Т.а, които съдът не намира основание да не цени, се установява, че след инцидента, ищецът изпитвал негативни емоции, свързани с невъзможността да се обслужва в рамките на месец, когато ръката е била гипсирана, както и последващите болки, които е изпитвал и след махане на гипса, инцидентно – и до днес.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие, че по делото са установени предпоставките по чл.49 от ЗЗД за ангажиране на отговорността на Общината.

Принципът е, че всеки носи отговорност за своите деяния, като вчл. 49 от ЗЗД е предвидено изключение от общото правило. Според последния текст възложителят на работата, при изпълнение на която е настъпило непозволеното увреждане, носи отговорност, която е безвиновна и има гаранционно обезпечителна функция и не произтича от вината на възложилия работата. Съгласно разясненията, дадени в ППВС № 7/58 г. отговорността по чл. 49 ЗЗД е обективна, за чужди виновни действия и е предвидена за по - лесното обезщетяване на пострадалите.

Ангажирането на отговорността на ответника по посочения ред изисква осъществяването на противоправно причинени вреди от действия (бездействия) на лица - служители на ответника при или по повод извършване на възложена от

ответника - юридическо лице работа, наличие на причинно - следствена връзка между поведението на ответника - деликвент и претърпените от ищеца неимуществени вреди.

Несъмнено СО отговаря деликтно по чл. 49 ЗЗД за действията и бездействията на своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението на нейни задължения, вменени ѝ от законодателството.

В конкретния казус се претендират вреди, настъпили в резултат на спъване в плочки – разместени и счупени, от тротоар на територията на С.О., за които ищецът твърди, че се намират в причинна връзка с противоправно бездействие на Общината - неизпълнени задължения на служителите, осигуряващи поддържането на пътищата, част от които са и тротоарите /§1, т.2 от ДР на ЗПът/ на територията на Общината.

Ответникът отговаря за вредите, с оглед характера на възложената работа. Съгласно §7, ал.1, т.4, пр.ІІ ЗМСМА и по арг.от чл.56, ал.2 ЗОС улиците и булевардите в населените места са общинска собственост, като съгласно чл.31 вр.чл.1, ал.1 ЗПът. поддържането на общинските пътища, пътните съоръжения и пътните принадлежности, е задължение на общините. Съгласно чл.31 от Наредбата за управление на общинските пътища на територията на СО, Общината е длъжна да полага системни грижи за осигуряване нормална целогодишна експлоатация на пътищата. Ответникът не е изпълнил това задължение – безспорно е установено по делото, че тротоарът на бул.Александър Стамболийски в гр.София, е бил разбит, имало е неравности – разбити и стърчащи плочки, поради което следва да се ангажира отговорността му за вредите, причинени на ищеца.

В тази връзка неоснователни са доводите на ответника, че не отговаря в конкретния случай, тъй като не е установена датата и мястото на настъпване на инцидента. С кредитираните свидетелски показания се установява безспорно, че падането на ищеца е в резултат от спъване в неравност на тротоарната настилка, а приетата по делото СМЕ категорично сочи, пряката причинна връзка между инцидента и получените травматични увреждания. Обективен факт е, че към датата на инцидента, тротоарната настилка е била разбита, в резултат от което, се е стигнало до него. По делото не бяха ангажирани никакви доказателства, от които да се установи съпричастност на ищеца към настъпилия инцидент, поради което съдът отхвърля и тези доводи на ответника като неоснователни.

Поради това съдът прие, че са налице основанията за ангажиране отговорността на Общината по чл.49 от ЗЗД и последната дължи на ищеца обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди, като размерът на неимуществените вреди следва да се определи от съда по справедливост, съгласно чл.52 от ЗЗД.

Досежно претърпените от ищеца неимуществени вреди, изхождайки от критериите за справедливост, заложили в чл.52 от ЗЗД, съдът прие, че сумата от 7 000 лева е достатъчна за обезщетяването им. От заключението на вещото лице по приетата

съдебно - медицинска експертиза, се установява, че в резултат на претърпяното произшествие ищецът е получил травматично увреждане – счупване на лява китка, което му е причинило болки и страдания, интензивни първите дни и постепенно отшумели. Предвид това, съобразявайки обичайното проявление и характер на претърпените травми, които включват и болкови симптоми, съобразявайки, че ищецът е бил неработоспособен в рамките на имобилизацията на ръката – за период от 30 дни, както и това, че все още изпитва спорадични болкови симптоми и се налага провеждане на рехабилитация, при установената от вещото лице по приетата СМЕ вероятност за бъдещи оплаквания от болки при влошаване на времето, съдът намира че справедливия размер на обезщетението за претърпените болки и страдания е в размер на 7 000 лв.

Искът е основателен в този размер, в които следва да бъде уважен. Ответникът дължи и законната лихва върху сумата от датата на увреждането – 14.03.2021г. до окончателното плащане.

При този изход на делото, на основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК страните имат право на разноски.

Ищецът е извършил разходи в размер на 400 лева – заплатен депозит за възнаграждение на ВЛ, от които се присъждат 107.69 лева.

Ответникът е извършил разходи в размер на 100 лева – юрисконсултско възнаграждение в минимален размер по чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, от които се присъждат 73.08 лева.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложи сумата от 280 лева ДТ по делото, платима по сметката на СГС, съразмерно на уважената част от исковите претенции.

На основание чл.38, ал.2 от ЗА, ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца сумата от 352.69 лева – част от адвокатско възнаграждение от 1 310 лева, определено съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно на уважената част от исковите претенции.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., адрес гр.София, ул.***** да заплати на Д. Ф. Т., ЕГН *****, от гр.София, ж.к.***** на основание чл.49, 33Д, сумата 7 000 лева – обезщетение за претърпени неимуществени вреди, от инцидент, настъпил на 14.03.2021г. в гр.София на тротоар на бул.Александър Стамболийски - падане поради неравности /счупени и изкривени плочки/ на тротоара, в резултат от което ищецът

претърпял травматично увреждане – счупване на шиловиден израстък на лъчевата кост на лявата предмишница, ведно със законната лихва върху сумата от 14.03.2021г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ претенцията иска за разликата до пълния му предявен размер от 26 000 лева като неоснователна.

ОСЪЖДА С.О., адрес гр.София, ул***** да заплати на Д. Ф. Т., ЕГН *****, от гр.София, ж.к.*****, сумата от 107.69 лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Д. Ф. Т., ЕГН *****, от гр.София, ж.к.*****, да заплати на С.О., адрес гр.София, ул***** сумата от 73.08 лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА С.О., адрес гр.София, ул***** да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 280.00 лева – ДТ по делото.

ОСЪЖДА С.О., адрес гр.София, ул***** да заплати на адв.С.К. Н. от САК, адрес гр.София, бул.*****, сумата от 352.69 лева – адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____